

at vedkommende maa faa Friholig, som en Del af det Vederlag, han faar for sin Tjenesteydelse. Men som sagt, som Lovforslaget her er, gaar det slet ikke an, thi det vil være en Forbærrelse af vedkommendes Stilling og slet ikke andet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Christensen): Jeg tror, at den ærede Inderrigsminister var lidt paa Vildspor. Først syntes jeg, at jeg forstod den ærede Inderrigsminister, som om disse Folk, der altsaa oprettede Arbejdskontrakter eller Thyndekontrakter, skulde betragtes som Thynde, der ikke kunde komme ind under Lovgivningens almindelige Bestemmelser og forlange Opsigelse med et halvt Mars Værl. Men til Slut blev jeg noget forundret over at høre, at den ærede Inderrigsminister selv gjorde opmærksom paa, at Forordningen af 27de Maj 1848 omfatter Husmænd og Inderster paa Landet, og at altsaa disse Folk, Paragraffen omfatter, i Virkeligheden ere Inderster, Indsiddere og ikke Thynder, og naar de ere det, forekommer det mig, at de komme ind under de Bestemmelser, hvorefter de kunne forlange et halvt Mars Opsigelse, og at de Indvendinger, den ærede Inderrigsminister kom med, at den Frist paa 4 Uger, de nu have, vilde vi tage fra dem, falde bort. Det, vi ville, er at forlænge Fristen, og det tror jeg, vi opnaa. Jeg kan ikke forstaa andet efter den ærede Inderrigsministers egne Ord, end at disse Folk ere Indsiddere og falde ind under Lovgivningens almindelige Bestemmelser.

Inderrigsministeren (Singer slev): Den ærede Taler kan godt kalde vedkommende Indsiddere, det skal jeg i og for sig ikke indvende noget imod, men han kan ikke kalde dem Lejere, og det er det, det kommer an paa.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg foreslaar denne Sag henvis til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Indskrænkning i Afgang til Nedlæggelse af Huslodder.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Valg af Borgmestre i Røbstæderne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3255—56.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lauridsen): Jeg skal ikke paa dette Standpunkt udiale mig vidtløftig om denne Sag. Den har jo tidligere været debatteret her i Tinget, og der er sagt for og imod det væsentlige, der kan siges om den. Jeg tillod mig ved Indbringelsen at ndtale, at vi ventede, at der var gunstige Forhold til Stede med Hensyn til Fremme af det Spørgsmaal, der her foreligger, og at det var vor Grund til at bringe det frem, og jeg tror, at Omstændighederne have vist, at dertog jeg ikke fejl. Omstændighederne have vist, at der er et nyt kommunalt Møre rundt omkring i Røbstæderne, som lover godt netop for det kommunale Selvfyre, og som sikkert vil bevirke, at Kommunerne inden ret lang Tid af sig selv aabenlyst ville stille et Krav som det, Lovforslaget her indeholder. Sidst da det var fremme her i Tinget, var jo en af Hovedindvendingerne imod det, at Byerne selv besandt sig saa overmaade vel ved den Ordning, de havde, at man ingen som helst Grund fandt til at gøre Forandring dert. Nu tror jeg, vi alle kunne indrømme, at de have vist, at de ere meget misfornøjede med den Ordning, de have, saa jeg ventter denne Gang at blive fri for det Argument. Det andet Argument, som væsentlig blev fremført imod Lovforslaget, var det, at det vilde medføre Bekostning for Kommunerne. Men dertil synes jeg, at man kan sige, at det maa Røbstadkommunerne lige saa vel finde sig i, som Landkommunerne maa finde sig i at give deres Formand Løn eller antage en Sekretær, altsaa hde en Løn, som vil være passende for det Arbejde, der vil være at udføre. Jeg ser ikke rigtig, hvilke Indvendinger der overhovedet kunne være at anføre mod dette Forslag, og jeg haaber derfor paa, at det maa blive fremmet herigennem dette Ting og ogsaa maa komme til at foreligge, i alt Fald herfra, som en vedtaget Lov.

Inderrigsministeren (Singer slev): Jeg maa bede Formanden undskylde, at det varede et Djæblit, men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var saa overordentlig